

po južnem Štajerskem, Kranjskem, Primorskem in slovenskem delu Koroškega po stanji v začetku šolskega leta 1892./93. V koledarskem delu navaja koledar letos tudi rojstveni ali smrtni dan znamenitih mož, zlasti pedagogov, pisateljev, glasbenikov i. t. d., domačih in tujih. Razvidno je iz te vsebine, da je urejen Popotnikov koledar jako skrbno in spretno; bodi torej slovenskemu učiteljstvu toplo priporočen. Cena vezanemu izvodu je 1 gld. 25 kr., v usuje vezanemu z zaklopnico pa 1 gld. 40 kr., po pošti 5 kr. več. Naročnino vzprejema urednik g. *Mihael J. Nerat*, nadučitelj v Mariboru.

Razpis pisateljskih nagrad. Da bi se povzdignila slovenska dramatika, razpisuje »Dramatično društvo v Ljubljani« dvojje nagrad, in sicer: 1) 200 gld. za izvorno slovensko dramo, 2) 100 gld. za izvorno slovensko veseloigro. Obe igri morata biti toli obsežni, da izpolnita ves gledališki večer, torej da drama, oziroma veseloigra traja za jedino predstavo. Pisatelji naj pošljejo svoje proizvode odboru do zadnjega dne decembra 1893.

Dramatično društvo v Ljubljani.

Predsednik:

Dr. Ivan Tavčar.

Tajnik:

Anton Trstenjak.

Slovensko časopisje. Od novega leta sèm izhajajo nekateri slovenski listi s posebnimi prilogami, ki so zlasti namenjene preprostemu národu. Takó prinaša celjska »Domovina« prilogi »Slovenski kmetovalec« in »Slovenski obrtnik«, tržaška »Édinost« vsako soboto prilogo »Novičar«, goriška »Soča« pa mimo dosedanjega »Gospodarskega Lista« vsakih štirinajst dnij prilogo »Primorec«. Veseli nas takšen napredek našega domačega časnikarstva!

Slovensko gledališče. Vrsto dramatiških predstav minulega meseca je dné 5. prosinca otvorila premijera Blumenthalove veseloigre v štirih dejanjih »*Drugo lice*«, poslovenil Ivan Podgornik. Ta igra pripada boljšim proizvodom novejše nemške dramatike in se bode izvestno udomačila tudi pri nas, dasi ima marsikaj tujega, kar ne prija do cela našem družabuemu razmerju. Hvaležni nalogi grofa Mengerja in grofice Mengerjeve sta izborno pogodila gospod *Borštnik* in gospá *Borštnikova*, druge glavne naloge pa so bile, razven morda one grofice Zdenke, katero je izvajala gospodičina *Slavčeva*, v menj srečnih rokah. Pl. Rudo je g. *Danilo* s pretirano igro do cela izpridil, o Gabriči g. *Podgrajskega* pa je res škoda besed. Sploh nam ta gospod ni ugajal še nikoli in nam bržkone tudi ne bode, ker ne vidimo v njegovi igri skoro nobenega napredka. — Dné 8. prosinca se je predstavljala burka »*Pojdimo na Dunaj*«, dné 11. Schillerjeva drama »*Kovarstvo in ljubezen*«, dné 14. prosinca veseloigra »*Nervozne ženske*«, dné 19. prosinca igrokaz »*Materin blagoslov*«, dné 22. prosinca (popoldne) burka »*Vrbau Debeluhar*« in zvečer spevoigra »*Teharski plemiči*« s prologom g. Fr. Gestrina, dné 25. prosinca veseloigra »*Svoje glavneži*« in opereta „*Mornarji na krov*“. Vse te igre so kolikor toliko že znane in so se igrale v obče dôkaj dobro. Do cela završena pa ni bila nobena, za to že skrbé epizodisti, ki večinoma izpridijo vse, kar ustvari premišljena igra boljših igralcev. — Gospodičini *Slavčevi*, ki igra najivne partije ponajveč dobro, svetovali bi nekoliko več zmernosti, bodisi v gibanju bodisi v besedi, zakaj tudi živahnosti so meje; prav to je reči o g. *Danilu*, čegar nastopi so časih vunderle, recimo, previhravi, in to pri najnavadnejših prizorih, kjer ni treba nobenega afekta. V vseh predstavah minulega meseca nam je najbolj prijal njega Ferdinand v „*Kovarstvu in ljubezni*“. O g. *Perdanu* in še bolj g. *Lovšinu* ne more naposled nihče trditi, da se kdaj popolnoma naučita svojih nalog. Jako uporabna moč pa bode g. *Trnovski*, čegar igra je časih, tako se posebno v „*Teharskih plemičih*“, vredna vsega priznanja. —